

Verordnungsblatt

des Generalgouverneurs

für die besetzten polnischen Gebiete

Teil II

Dziennik rozporządzeń
Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Cześć II

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 9. August 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 9 sierpnia 1940 r.	Nr. 49
------	---	--------

Tag Dzień	<u>Inhalt / Treść</u>	Seite Strona
30. 7. 40	Siebente Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 17. November 1939 über Steuerrecht und Steuerverwaltung Siódme rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 17 listopada 1939 r. o prawie podatkowym i administracji podatkowej	409 409
1. 8. 40	Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement Rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie	411 411
1. 8. 40	Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement Rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie	411 411

Siebente Durchführungsverordnung
zur Verordnung vom 17. November 1939 über
Steuerrecht und Steuerverwaltung.
Vom 30. Juli 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über Steuerrecht und Steuerverwaltung vom 17. November 1939 (Verordnungsblatt GG. S. 60) bestimme ich:

Artikel I.

Die polnische Steuerordnung wird nach Maßgabe der §§ 1 bis 6 ergänzt und geändert.

A. Vorläufige Veranlagung.

§ 1

(1) Ist ungewiß, ob oder inwieweit die Voraussetzungen für die Entstehung der Steuerschuld eingetreten sind, so kann das Steueramt die Steuer vorläufig veranlagern.

(2) Bei Steuerpflichtigen, die der Betriebsprüfung unterliegen, kann das Steueramt, auch wenn die Voraussetzungen des Absatzes 1 nicht gegeben sind, die Steuer vorläufig veranlagern. Dabei soll angegeben werden, daß der vorläufige Steuerbescheid auf dieser Vorschrift beruht.

Siódme rozporządzenie wykonawcze
do rozporządzenia z dnia 17 listopada 1939 r.
o prawie podatkowym i administracji podatkowej.
Z dnia 30 lipca 1940 r.

Dla przeprowadzenia rozporządzenia o prawie podatkowym i administracji podatkowej z dnia 17 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 60) postanawiam:

Artykuł I.

Polska ordynacja podatkowa będzie w myśl przepisów §§ 1 do 6 uzupełniona i zmieniona.

A. Wymiar tymczasowy.

§ 1

(1) W razie niepewności, czy lub w jakiej mierze istnieją założenia co do powstania długu podatkowego, może urząd skarbowy ustalić tymczasowy wymiar podatków.

(2) Płatnikom, podlegającym lustracji, może urząd skarbowy, nawet w wypadku nie istnienia założeń ust. 1 ustalić tymczasowy wymiar podatków, zaznaczając przy tym, że wymiar tymczasowy opiera się na niniejszym przepisie.

(3) Eine Begründung dafür, daß ein vorläufiger Bescheid erlassen wird, ist nicht erforderlich.

B. Rechtsmittel in Steuerfachen.

§ 2

Die Steuerveranlagungen und die sonstigen Entscheidungen der Steuerämter können nur mit der Beschwerde angefochten werden. Die Beschwerde ist beim Steueramt, dessen Entscheidung angefochten wird, in der Ausschlußfrist von vier Wochen einzulegen.

§ 3

- (1) Über die Beschwerde entscheidet
 1. der Vorsteher des Steueramts, wenn der Beschwerdeführer nicht dem deutschen Volke angehört und der Streitwert 500 Zloty nicht übersteigt,
 2. in den übrigen Fällen der Finanzinspekteur.
- (2) Die Entscheidung ist endgültig.

§ 4

Die in Steuerfachen nach den Bestimmungen der polnischen Steuerordnung vom 15. März 1934 in der Fassung der Bekanntmachung vom 14. Februar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 14 Pof. 134) und der anderen Steuergesetze gegen Entscheidungen der Steuerämter und der übergeordneten Stellen eingelegten und noch nicht erledigten Rechtsmittel sind wie Beschwerden zu behandeln und vom Finanzinspekteur zu entscheiden.

C. Rechtsmittel in Steuerstrafsachen.

§ 5

In Steuerstrafsachen, die direkte und Verkehrssteuern betreffen, ist gegen den Strafbescheid eines Steueramts nur die Beschwerde zulässig. Sie ist in der Ausschlußfrist von 14 Tagen beim Steueramt, das den Strafbescheid erlassen hat, zu erheben. Über die Beschwerde entscheidet der Finanzinspekteur endgültig.

D. Außerkraftsetzung von Vorschriften.

§ 6

Die Artikel 101 bis 117 und die Artikel 201 bis 206 der Steuerordnung vom 15. März 1934 in der Fassung der Bekanntmachung vom 14. Februar 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 14 Pof. 134) werden, soweit sie mit den Bestimmungen der §§ 2 bis 5 dieser Siebenten Durchführungsverordnung in Widerspruch stehen, außer Kraft gesetzt.

Artikel II.

- (1) Diese Durchführungsverordnung tritt am 1. August 1940 in Kraft.
- (2) Soweit Steuerfachen nach diesen Grundfächen erledigt worden sind, behält es dabei sein Bewenden.

Krakau, den 30. Juli 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Spindler**

(3) Uzasadnienie wydania tymczasowego nakazu jest zbyteczne.

B. Środki odwoławcze w sprawach podatkowych.

§ 2

Wymiar podatków oraz inne rozstrzygnięcia urzędów skarbowych mogą być tylko zażaleniem zacepione. Zażalenie na rozstrzygnięcie urzędu skarbowego zgłosić należy w terminie prekluzyjnym czterotygodniowym w odnośnym urzędzie skarbowym.

§ 3

- (1) O zażaleniu rozstrzyga
 1. naczelnik urzędu skarbowego, jeżeli zgłaszający zażalenie nie jest przynależnym do Narodu Niemieckiego, oraz gdy wartość przedmiotu sporu nie przekracza 500 złotych,
 2. w pozostałych wypadkach Inspektor Skarbowy.
- (2) Rozstrzygnięcie jest ostateczne.

§ 4

Środki odwoławcze przeciw rozstrzygnięciom urzędów skarbowych i władz przełożonych, zgłoszone w sprawach podatkowych według postanowień ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. nr. 14 poz. 134) oraz innych ustaw skarbowych, a dotychczas nie rozpatrzone, mają być traktowane jak zażalenia i rozstrzygnięte przez Inspektora Skarbowego.

C. Środki odwoławcze w sprawach karnych podatkowych.

§ 5

W sprawach karnych podatkowych, dotyczących podatków bezpośrednich oraz innych danin, zarządzanych przez urzędy skarbowe, dopuszczalne jest na nakaz karny jedynie zażalenie. Zażalenie złożyć należy w terminie prekluzyjnym 14-dniowym w urzędzie skarbowym, który wydał nakaz karny. O zażaleniu rozstrzyga ostatecznie Inspektor Skarbowy.

D. Uchylenie mocy obowiązującej.

§ 6

Artykuły 101 do 117 i artykuły 201 do 206 ordynacji skarbowej z dnia 15 marca 1934 r. w brzmieniu obwieszczenia z dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. nr. 14, poz. 134) zostaną uchylone, o ile się sprzeciwiają postanowieniom §§ 2 do 5 niniejszego siódmego rozporządzenia wykonawczego.

Artykuł II.

- (1) Niniejsze rozporządzenie wykonawcze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1940 r.
- (2) Jeżeli na tych zasadach rozstrzygnięte zostały sprawy skarbowe, utrzymuje się je w mocy.

Krakau (Kraków), dnia 30 lipca 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Spindler**

Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 1. August 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die deutsche Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 57) bestimme ich:

I.

Zu §§ 9, 25: Verfahrensvorschriften sind auch Kostenvorschriften. Im Verfahren vor den deutschen Gerichten im Generalgouvernement ist jedoch nur die Hälfte der Gebühren zu erheben, die im Altreich zu entrichten wären.

II.

Zu § 13: Die Frist von zwei Wochen gilt auch für die Einlegung des Einspruchs gegen einen Strafbefehl und für die Anbringung eines Gesuchs um Wiedereinsetzung in den vorigen Stand.

III.

Zu § 19 Abs. 1 Nr. 2: Als Verpflichteter ist auch der Drittschuldner anzusehen. Bereits erlassene Pfändungs- und Überweisungsbeschlüsse in Zwangsvollstreckungssachen, in denen der Drittschuldner deutscher Staatsangehöriger oder Volkszugehöriger ist, sind nicht deshalb unwirksam, weil sie an Stelle des Deutschen Gerichts von einem polnischen Gericht erlassen worden sind.

IV.

Zu § 24: In Rechtsstreitigkeiten wegen Nichtigkeit, Anfechtung oder Scheidung einer Ehe ist das im Altreich geltende Recht auch dann anwendbar, wenn eine deutsche Staatsangehörige oder Volkszugehörige vor dem 1. September 1939 einen Mann geheiratet hat, der weder deutscher Staatsangehöriger noch Volkszugehöriger ist.

V.

Zu § 25: Das Deutsche Obergericht kann ein Urteil nach Lage der Akten (§ 251a ZPO.) auch dann erlassen, wenn in einem früheren Termin eine mündliche Verhandlung nicht stattgefunden hat.
Krakau, den 1. August 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Wille

Rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 1 sierpnia 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o sądownictwie niemieckim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 57) postanawiam:

I.

Do §§ 9, 25: W przepisach o postępowaniu mieszczą się również przepisy o kosztach. W postępowaniu przed sądami niemieckimi w Generalnym Gubernatorstwie pobierać należy tylko połowę kosztów pobieranych w „Altreich“.

II.

Do § 13: Termin dwutygodniowy odnosi się również do wniesienia sprzeciwu przeciw nakazowi karnemu oraz do wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego.

III.

Do § 19 ust. 1 Nr. 2: Za zobowiązanego uważać należy również dłużnika zobowiązanego. Wydane już uchwały przekazujące i postanowienia o zajęciu w sprawach egzekucyjnych, w których dłużnik zobowiązanego posiada obywatelstwo Rzeszy Niemieckiej lub przynależność do Narodu Niemieckiego, nie tracą skuteczności przez okoliczność, że zamiast przez sąd niemiecki, wydane zostały przez sąd polski.

IV.

Do § 24: W sprawach o uznanie nieważności lub zacepienie małżeństwa oraz rozwodowych, stosować należy odnośne przepisy prawa obowiązującego w „Altreich“ także wówczas, gdy obywatelka niemiecka lub przynależna do Narodu Niemieckiego poślubiła przed dniem 1 września 1939 r. mężczyznę, nie posiadającego ani obywatelstwa niemieckiego ani przynależności do Narodu Niemieckiego.

V.

Do § 25: Wyższy Sąd Niemiecki może na podstawie aktów sprawy, wydać wyrok także w przypadku, gdy w terminie wcześniejszym rozprawa ustna nie została przeprowadzona.

Krakau (Kraków), dnia 1 sierpnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Wille

Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 1. August 1940.

Zur Durchführung der Verordnung über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (Verordnungsblatt GG. I S. 64) bestimme ich:

I.

Zu § 1 Abs. 1: Deutsche Staatsangehörige und deutsche Volkszugehörige, deren Vernehmung als Zeuge oder Sachverständige vor einem polnischen Gericht oder einer polnischen Staatsanwaltschaft

Rozporządzenie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 1 sierpnia 1940 r.

W celu wykonania rozporządzenia o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 64) zarządzam:

I.

Do § 1 ust. 1: W razie konieczności przesłuchania przez sądy polskie lub prokuratorię obywateli Rzeszy Niemieckiej lub osób przynależnych do Narodu Niemieckiego, w charakterze

notwendig ist, sind im Wege der Rechtshilfe durch das zuständige Deutsche Gericht zu vernehmen; das Deutsche Gericht wendet bei der Vernehmung deutsches Verfahrensrecht an.

II.

Zu § 1 Abs. 3: (1) Vor einem Bürgergericht, in dessen Bezirk ein erheblicher Teil, mindestens aber ein Fünftel der Bevölkerung ukrainischer Stammeszugehörigkeit ist, ist die ukrainische Sprache in Schriftsätzen und in mündlichen Verhandlungen zugelassen. Dies gilt auch für Sachen, die aus solchen Bürgergerichtsbezirken erwachsen und vor dem übergeordneten Bezirksgericht oder Appellationsgericht oder bei der Staatsanwaltschaft anhängig sind.

(2) Der Distriktschef gibt bekannt, für welche Bürgergerichte die Vorschrift des Abs. 1 anwendbar ist; er bestimmt die Art der Bekanntmachung.

III.

Zu § 4: Im Art. 604 der polnischen Zivilprozessordnung wird die Wertgrenze von 500 Zloty auf 1000 Zloty erhöht. Hinsichtlich der Art der Bekanntmachung bewendet es bei der dort getroffenen Regelung.

IV.

Zu § 5 Abs. 2: Bei Streit oder Ungewißheit über die örtliche Zuständigkeit der polnischen Gerichte bestimmt, sofern hierfür der Oberste Gerichtshof zuständig gewesen wäre, der Leiter der Abteilung Justiz im Amt des Generalgouverneurs das zuständige Gericht. Seine Entscheidung ist endgültig.

V.

Zu § 6 Abs. 1: Die bei den Appellationsgerichten in Krakau, Lublin und Warschau anhängigen Verfahren, die im ersten Rechtszug von einem jezt im Distrikt Radom gelegenen Gericht entschieden worden sind, gehen auf das Appellationsgericht in Radom über. Sofern nach Kriegsausbruch vor dem früher zuständigen Appellationsgericht verhandelt worden ist, können sie vor diesem Gericht fortgeführt werden, wenn es zweckmäßig erscheint.

VI.

Zu § 10: Die Appellationsgerichte und Bezirksgerichte entscheiden im zweiten Rechtszug in der Besetzung mit drei Richtern.

VII.

Zu § 13: Eintragungen in Hypothekenbücher, die bis zum 30. Juni 1940 vorgenommen worden sind, sind nicht deshalb nichtig, weil sie statt von dem Burgrichter eines Hypothekenamts von Personen veranlaßt worden sind, die früher hierfür zuständig waren.

Krakau, den 1. August 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Im Auftrag
Wille

świadców lub rzeczoznawców, właściwy Sąd Niemiecki przesłucha ich w drodze zastępstwa pomocy prawnej, stosując przy tym przepisy niemieckiego prawa postępowania.

II.

Do § 1 ust. 3: (1) Jeżeli w okręgu sądu grodzkiego znaczna, a więc przynajmniej 1/5 część ludności jest pochodzenia ukraińskiego, dopuszczony jest język ukraiński w postępowaniu pisemnym oraz przy rozprawach ustnych. Dotyczy to również spraw wynikłych w okręgach takiego sądu grodzkiego, a toczących się przed nadrzędnymi sądami grodzkimi albo przed sądem apelacyjnym lub prokuratoria.

(2) Szef Okręgowy oznacza sądy grodzkie, do których przepis ust. 1 ma zastosowanie; on oznacza również sposób ogłoszenia.

III.

Do § 4: W art. 604 kodeksu postępowania cywilnego zostanie granica wartości z 500 zł. podwyższona do 1000 zł. Co do sposobu ogłoszenia, zastosować należy odnośne przepisy.

IV.

Do § 5 ust. 2: W razie sporu lub niepewności co do właściwości miejscowej sądu polskiego, Kierownik Wydziału Sprawiedliwości przy Urzędzie Generalnego Gubernatorstwa wyznaczy sąd właściwy, o ileby rozstrzygnięcie należało do kompetencji Sądu Najwyższego. Jego rozstrzygnięcie jest ostateczne.

V.

Do § 6 ust. 1: Postępowania toczące się przed sądami apelacyjnymi w Krakau (Krakowie), Lublin (Lublinie) i w Warschau (Warszawie), które w pierwszej instancji zostały rozstrzygnięte przez sądy obecnego Okręgu radomskiego, przechodzą na sąd apelacyjny w Radom (Radomiu). Ze względu na celowość, mogą sprawy, które już przed wojną toczyły się przed właściwym sądem apelacyjnym, być nadal przez tenże sąd rozpatrywane.

VI.

Do § 10: Sądy apelacyjne i okręgowe orzekają w drugiej instancji w składzie trzech sędziów.

VII.

Do § 13: Wpisy do ksiąg hipotecznych, uskutecznione do dnia 13 czerwca 1940 r. nie unieważniają się, jeżeli z pominięciem sędziego grodzkiego danego urzędu hipotecznego, uskutecznione zostały przez osoby przedtem do tego powołane.

Krakau (Kraków), dnia 1 sierpnia 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Z polecenia
Wille